

Дана проблема завжди буде актуальною, так як удосконалюється й розвивається система мотивації праці, використовуючи при цьому все нові і нові напрямки.

Список використаних джерел:

1. Куцинська М. В., Чопова М. М. Сучасні проблеми мотивації праці персоналу на підприємствах в Україні. URL: http://globalnauka.com/naukova_ukraina/2210.html.
2. Ридзевська О.В., Могилей А. О. Вплив мотивації персоналу на стратегічний розвиток підприємства URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/84825245.pdf>.

ВИКОРИСТАННЯ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ ВИРОБНИЦТВА

Морміло Д.О.

Науковий керівник – Серьогіна Д.О., канд. екон. наук, доцент

Серед найвагоміших проблем сучасних підприємств-виробників можна виділити один з основних напрямків впливу на собівартість продукції, такий як, висока енергоємність виробничих процесів та нерациональність використання енергетичних ресурсів. Для нормального функціонування підприємства в ринкових умовах, необхідно забезпечувати конкурентоспроможність продукції, а отже невисоку її собівартість.

На актуальність проблеми енергоефективності в Україні вказує енергоємність ВВП, яка за даними Державного агентства з енергоефективності та енергозбереження у 2020 році є однією з найвищих в світі, цей показник втричі вище, ніж у Польщі[4]. Тобто, виробляючи однаковий товар, український виробник витрачає втричі більше енергії від польського. Результатом високої енергоємності ВВП є низька конкурентоспроможність економіки. По-перше, підприємства стають не конкурентоспроможними, по-друге, надмірне споживання енергії призводить до імпорту енергоносіїв, по-третє, відбувається зміна кліматичних показників.

Таким чином, вирішення цієї проблеми має відбуватися інтенсивним шляхом, що забезпечить більш раціональне використання енергоресурсів, впровадження інноваційних технологій, модернізацію виробництва для виготовлення менш енергоємної продукції.

В даний час питанням енергозбереження та енергоефективності у промисловості приділяється достатньо уваги серед науковців. Але кожен автор має своє уявлення про існуючу проблему.

Згідно з Законом України «Про енергозбереження» під категорією «енергоефективна продукція, технологія, обладнання» розуміється продукція або метод, засіб її виробництва, що забезпечують раціональне використання паливно-енергетичних ресурсів порівняно з іншими варіантами використання або виробництва продукції однакового спо-

живчого рівня чи з аналогічними техніко-економічними показниками[3]. Тобто, вибір менш енергоємних альтернатив.

Гордієнко О.С. вважає, що енергозбереження – це процес, у ході якого зменшується потреба в енергоресурсах на одиницю кінцевого ефекту від їхнього використання[1]. Тобто процес удосконалення виробництва.

На думку Суходолі, категорія «енергоефективність» – це стан системи, при якому досягнення цілей забезпечується при мінімальних затратах енергії [2], тобто діяльність суб'єкта, без втрат обсягів виробництва, має забезпечуватися мінімальним використанням енергії. Отже, енергоефективність виробництва – це характеристика ступеня використання енергоресурсів на одиницю виробленого продукту. Це дає змогу порівняти різні альтернативні варіанти з погляду енергоємності.

Основні причини високої енергоємності виробництва: знос основних засобів, постійний вихід з ладу устаткування, проблематика з боку контролю, відмова від використання вторинної сировини, некваліфікований персонал, недостатня мотивація працівників. Окрему частку причин можна врегулювати проведенням модернізації обладнання та впровадженням більш досконалої технології виробництва або окремих процесів, застосування яких дасть оптимальний рівень енергоспоживання. А також пошуком альтернативних джерел енергії та залученням інвестицій. Для покращення ситуації необхідно визначити енергоємність кожного виду продукції, розробити заходи її зниження.

У країнах ЄС держава проводить фінансове стимулювання промисловості, шляхом проведення грантів та зниження ставок за кредитами на енергоефективні заходи. Другий спосіб – це змушення досягнути певного рівня економії енергії, що стимулюється отриманням винагороди, в іншому випадку – сплатою пені.

Щодо державної політики України, у рамках програми з енергоефективності на 2022-2026 роки, закладено стимулювання підприємств до впровадження енергоефективного обладнання, технологій, матеріалів шляхом здешевлення кредитів. Впровадження енергоефективних технологій забезпечить досягнення таких цілей: зниження собівартості продукції, скорочення енергетичної залежності підприємства, підвищення рівня рентабельності та підвищення конкурентоспроможності підприємства.

Список використаних джерел:

1. Гордієнко О.С. Енергозбереження транспортних підприємств / О.С. Гордієнко // Технологический аудит и резервы производства. – 2012. –№ 1 (7). – Т. 5. – С. 13–14.
2. Суходоля О.М. Енергоефективність національної економіки: методологія дослідження та механізми реалізації:[монографія] / О.М. Суходоля. – К.: НАДУ, 2006. – 400 с.

3. Державне агентство з енергоефективності та енергозбереження. URL: <https://saee.gov.ua> (дата звернення: 21.02.2021).

4. Закон України «Про енергозбереження» № 74/94 ВР від 1 липня 1994 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 21.02.2021).

ФІНАНСОВІ РЕСУРСИ ЯК ДЖЕРЕЛА ФОРМУВАННЯ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА

Письмак В.Р.

Науковий керівник – Соболева Г.Г., канд. екон. наук, доцент

Фінансова діяльність підприємств розпочинається зі створення фінансових ресурсів. Вони повинні утворювати умови для стійкого процесу виробництва та його постійного покращенню, що визначає конкурентоспроможність підприємства на ринку.

Фінансові ресурси підприємств - це власний та залучений грошовий капітал, який підприємство застосовують для створення власних активів і фінансування поточних витрат, пов'язаних з розширенням виробництва і економічним стимулюванням. Активи підприємства можна охарактеризувати як ресурси, сформовані за допомогою інвесторного капіталу, контрольовані підприємством внаслідок минулих подій, які характеризуються продуктивністю і здатністю формувати дохід [1].

Основними критеріями ефективності формування активів є фінансова стійкість та ліквідність підприємства.

Фінансова стійкість це надійно гарантована платоспроможність, є однією з головних умов вдалої і стійкої роботи підприємства в ринкових умовах. Якщо підприємство фінансово стійке, платоспроможне, це означає що воно має багато переваг перед іншими підприємствами при залученні інвестицій, у виборі постачальників і в підборі кваліфікованих працівників [2].

Ліквідність підприємства – це його можливість здійснити перетворення фінансових або матеріальних активів у грошові кошти для оплати своїх зобов'язань.

Форма джерел фінансування підприємств складається з власних джерел, позикових коштів а також з коштів зарубіжних інвесторів. Головними джерелами формування фінансових ресурсів підприємства є власні та залучені кошти ,це кошти, які є в розпорядженні підприємства або надані йому на безоплатній основі. Позиковими коштами є всі грошові кошти і надходження, що використовуються підприємством на принципах платності, терміновості та поверненні. Особистий і позиковий капітал створює фінансові ресурси і приймає участь у фінансуванні активів підприємства, а перед фізичними , юридичними осо-